

DOF - Dansk Ornitologisk Forening

Gribskov: En ornitologisk guldgrube

Midt i Nordsjællands skovrige landskab ligger Gribskov, som er Danmarks ældste skov og en af de største. Det er et område i forandring. Førhen syntes den endeløse dybe og mørke nåleskov at herske. Nu bliver nåleskoven fældet, og dræn bliver fjernet, så vådområder og skovens enge og overdrev genopstår. De seneste år har Gribskavs caretakere afsløret hidtil ukendte store bestande af fåtallige og truede ynglefugle i skoven.

Det er en tidlig og let diset, stille morgen i april. Jeg mærker den første milde sydlige brise i ansigtet, da jeg cykler ind i Gribskov. Til fods ud til en skoveng tager jeg en genvej gennem noget sumpskov. En skovsneppe flyver langsomt og besværet op. Det er ikke den kendte hurtige flugt. Den bærer på en mørk klump, som den med næbbet trykker ind til brystet, og den lander 50 meter længere inde. Jeg har oplevet det før, så jeg står stille og kikker ned foran mig, og nu opdager jeg to små skovsneppeunger ligge og trykke i skovbunden. Den tredje var nok den klump, den fløj væk med. En usædvanlig heldig og fantastisk oplevelse.

Jeg er nu fremme i kanten af skovengen, der syder og bobler af aktivitet. Solen har næsten brændt disen af og er kommet godt over horisonten. Viberne flakser over engen med deres herlige kald, som blander sig med dobbeltbekkasinernes brægende lyd fra halefjerene. Jeg går over engen og når frem til en lille tørvemose. Her ligger et par hvinænder og kurtiserer. Her er også kommet krikand, men den er sky og gemmer sig i tæt vegetation. Parringskaldet afslører krikænderne; de yngler her. Nu skælder et par ravne ud. Noget er på færde. Som ud af ingenting kommer duehøgen, skovens ubestridte jæger, en stor hun, jagende lavt over mosen. Hvinanden når lige akkurat at redde livet med et hurtigt dyk. Lige så pludselig og ubemærket som duehøgen

dukkede op, ligeså hurtigt er den væk igen. Vandriksen skriger ude fra sivene, lige inden jeg forlader mosen og bevæger mig over i en ny biotop, hvidellesumpen. En svag lang trommen høres og længere inde fra kommer en serie hurtige korte skrig. Den lille flagspætte er på plads her. Dens trommen kan høres, snart her og snart der, en hun kalder nu tæt på. Længere væk høres endnu en trommende småspætte. Med tilfredshed går jeg hen til min cykel og begiver mig mod nye registreringer dybere inde i skoven. Lige ved cyklen krydser en skovmår stien for kortvarigt at kikke på mig og forsvinde i tæt skov. Et meget heldigt og sjældent syn.

Efter seks kilometers cykling er jeg fremme ved en større skovmose. Bevæger mig stille ind til kanten af mosen. Jeg hører den helt vidunderlige sangflugt fra svalekliren og ser vade fuglen spillende over terrænet. Endnu en svaleklire sidder højt til vejrs og spiller i en udgået birk. Fem hanner af krikand kæmper om et par hunner ude i et lille stykke åbent vand omgivet af kæruld og star.

Fra den modsatte bred høres nu en kraftig trompeteren. Helt fantastisk som det runger og giver genlyd i hele skoven. Dette er noget ganske nyt og overraskende. Tranen har slået sig ned i Gribskov.

Højt til vejrs sidder svalekliren og varsler, fordi en musvåge kom forbi. Toggerup Mose, 4. juni 2008. Foto: Per Ekberg Pedersen

Fuglelivet og den højere enhed

Middag og kaffetid. Pludselig gjalder sortspættens flugtkald, og den kommer nu flyvende lige over mosen på vej mod noget ældre bøgeskov. Det var netop et af mine mål at finde sortspættens rede her. På vej ind i bøgeskoven høres duehøgens territoriekald. Den har sin store rede inde på bagsiden af bøgeskoven. En musvåge flyver over skoven, og som en raket kommer duehøgen og jager musvågen ud af området. Vel inde under bøgene høres nu

sortspættens kraftige maskingevær-lignende trommen, som giver genlyd inde fra skoven. Hulduerne er også på plads, de sidder og kurrer oppe fra nogle gamle sortspættehuller.

Efter endnu nogle kilometers cykling nordpå er jeg ved en større nyetableret sø. Her er to fiskeørne. Den ene sidder i toppen af en udgået gran, og den anden kommer skrigende mod den med en fisk i fangerne.

Solen står nu lavt og en fantastisk dag er ved at slutte. 14 kilometer på cykel blev det til. Det har været en af de dage, hvor alt er gået op i en højere enhed. En af de dage hvor det stadigvæk er spændende og fascinerende at tælle fugle i en stor dyb og til tider mørk skov, hvor udsynet til de store horisonter er gemt for en stund.

Kirken, kongen og nu staten

Gribskov er et af Danmarks største skovkomplekser på rundt regnet 5.600 hektar. Skoven ligger umiddelbart nord for Hillerød. Den strækker sig omkring 15 kilometer nordpå med Esrum Sø som sin østlige grænse. I middelalderen var skoven ejet af kirken, men efter reformationen overtog kongen hele området og brugte det til jagt. Først i slutningen af 1700-tallet blev ydergrænserne fastlagt og skovdrift for alvor indledt.

Gribskovområdet er oprindeligt udpeget som EF-fuglebeskyttelsesområde på grund af sine bestande af hvepsevåge og sortspætte. Udpegningsgrundlaget blev revideret i 2005, så også rødrygget tornskade og plettet rørvagtel, som dog kun forekommer ret sjældent her, indgår i det. Alle fire arter figurerer på EF-fuglebeskyttelsesdirektivets bilag I, altså arter der kræver særlig beskyttelse.

Gribskov har altid tiltrukket en del feltornitologer, særligt i vinterhalvåret, når der har været invasioner af ugler og korsnæb. Spurveugle, høgeugle og hvidvinget korsnæb er set en del gange i skoven. Det er mere sparsomt med feltornitologer i sommerhalvåret.

Siden først i 1960'erne er der fra tid til anden blevet registreret ynglefugle i Gribskov. Først og fremmest var det Peter J. Petersen, der fra begyndelsen af 60'erne og til i dag registrerede og undersøgte sortspætten i Gribskov. Der er blevet registreret rovfugle og natugler ved Bent Jensen og Johannes Bang, som også har et redekasseprojekt med hvinænder kørende. Flere andre registreringer har stillet skarpt på Gribskov, for eksempel Større danske Fuglelokaliteter 1968-69, lokalitetsregistreringen 1979-80 og Fuglenes Danmark 1993-94.

Sortspætten har i årtier haft en talstærk ynglebestand i Gribskov, men for få år siden gik bestanden meget tilbage. Nu er den på vej opad igen. Her er sortspætten fotograferet ved redehullet i en udgået bøg. Mårup Enghave, 21. maj 2010. Foto: Per Ekberg Pedersen

Mindre nål, mere løv, flere enge

Gribskov er fortsat en produktionsskov af betydning, selv om de lave priser på træ de senere år har sænket produktionen. Skoven udnyttes i langt højere grad end tidligere til fritidsaktiviteter. Der er både mindre uorganiserede selskaber af weekendgæster og børnehaver og mere organiserede aktiviteter i stor stil som orienteringsløb og mountainbike-kørsel. Disse aktiviteter kan ind imellem have et omfang, som belaster områdets plante- og dyreliv. Men skovens placering i Nordsjælland og nær Storkøbenhavn vil gøre det vanskeligt at ændre på det.

Efter orkanen i 1981, der fældede hvert sjette træ, blev en række mere udsatte arealer, hvor der før var nåleskov, plantet til med løvtræer, især eg. Også i andre områder viger nåletræer i dag pladsen for løvtræer, blandt andet som et led i naturskovsstrategien.

For 200 år siden var mere end 1.000 hektar eller 20 procent af Gribskov dækket af moser og våde enge. Omkring 1850'erne udgjorde moserne og engene fortsat omkring 20 procent af skovens areal. Derefter skete en systematisk dræning og udgrøftning af alle vådområder, og i løbet af 1980'erne nåede arealet sit absolutte minimum, da kun cirka 3 procent af skoven var moser og enge.

I løbet af 1990'erne blev et langsomt naturgenopretningsforløb sat i gang. I dag er der genskabt en del nye vådområder, så 5 procent af Gribskov er moser og våde enge. Det går langsomt fremad. I de kommende år er der planer om genskabelse af endnu flere vådområder, så andelen kan nå op på 10 procent eller mere. Det kan give et mangfoldigt liv og blive til gavn for en del ynglefuglearter. Der er allerede synlig fremgang for lille lappedykker, krikand og troidand i de nye vådområder. Også tranen kan i kraft af flere skovmoser begynde at yngle.

Det synes at forholde sig anderledes med den sky svaleklire. Foreløbig har de nye vådområder ikke tiltrukket svalekliren. Det kan skyldes, at mange af de nye våde områder bliver anlagt for publikumsvenligt, det vil sige lige op til skovstier. I nogle tilfælde bliver der ligefrem anlagt stier hele vejen rundt om vådområdet. I flere af de nye vådområder bliver alle træer fældet, og i lavningen bliver der gravet op, så der bliver dannet en sø. Det optimale for svaleklire ville være, at lavningen blev oversvømmet af sig selv ved lukning af grøfter og stoppede dræn. Herved vil træerne gå ud, og der vil komme sjapvand med star og kæruld. Endvidere skal der være nåltræer i nærheden af vådområdet. Det vil også være den billigste løsning for Naturstyrelsen.

Få fugle i den unge kulturskov

Siden 1994 er cirka 6 procent af Gribskov udlagt som urørt skov. I disse områder findes godt med fugle. Det er dog kun en forholdsvis lille del af den samlede store skov, som er natur- og fuglevenlig. Generelt er store dele af skoven tilplantet med unge træer i samme alder, og der er stadig for lidt dødt ved, så disse områder rummer meget lidt fugleliv. Det er en langsigtet proces at få en god fugleskov frem i Gribskov. Det vil tage rigtig mange år at gøre disse store områder af skoven til en spændende skovnatur med mange gamle træer og masser af dødt ved.

Alle disse tiltag og naturgenopretninger i skoven kræver et godt samarbejde mellem DOF og Naturstyrelsen, så Naturstyrelsen får konkrete fakta om fuglenes levevilkår, krav til biotoper, forstyrrelsesfri områder og udvikling i bestandene.

Fugleviden og bedre beskyttelse

I 2004 indledte DOF det store caretakerprojekt. Det blev også starten på syv fantastiske og epokegørende år med fugleregistreringer i Gribskov. Arne Olesen, som tidligere havde været koordinator for Gribskovgruppen under Fuglenes Danmark 1993-95, blev lokalitetsansvarlig for Gribskov og den nye Gribskovgruppe. Han samlede en lille homogen gruppe af feltornitologer, der bestod af Peter J. Petersen, Alexander John Lee og Per Ekberg Pedersen, der målrettet og systematisk fik styr på alle ynglefuglene i Gribskov.

Vi kom i god dialog med Naturstyrelsen Nordsjælland, og et godt samarbejde blev grundlagt med årlige dialogmøder, hvor forskellige tiltag for at beskytte de særlige fuglearter blev fremlagt og drøftet.

Gruppen kunne fremvise præcise og fornemme optællinger. For eksempel blev alle rovfugle- og sortspættereder samt svaleklire-biotoper kortlagt og senere registreret på GPS. Disse data er lagt ind på Naturstyrelsens kort, og rederne bliver på den måde beskyttet, fordi Naturstyrelsen ikke forstyrrer fuglene i yngletiden i de pågældende områder.

Over 150 rovfuglereder fundet

Der blev efterhånden udvist stor respekt for gruppens arbejde i skoven fra DOF's og Naturstyrelsens side. Dette gode samarbejde resulterede i en øget forståelse for fuglenes behov for ynglebiotoper. Så nu bliver der passet

bedre på skovens mest truede ynglefugle. Desuden har der været et samarbejde omkring oprettelsen af nye vådområder.

Caretakergruppen arbejdede intensivt de næste syv år med registreringer af ynglefugle, og gruppen fik grundlagt nogle imponerende optællinger og undersøgelser af rigtig mange ynglefugle i skoven.

Over 150 rovfuglereder er blevet kortlagt. Krikand, duehøg, svaleklire, lille flagspætte, rødrygget tornskade og rødtoppet fuglekonge blev registreret i overraskende store bestande i skoven. I efteråret 2009 blev Gribskovgruppen opløst. Sidst på året blev den gendannet, men nu på en helt ny og anderledes måde. Der har været en hel fantastisk interesse og tilslutning til den nye gruppe, hvor godt 50 engagerede meldte sig på et opstartmøde. Det var dog vanskeligt at rekruttere kompetente feltornitologer med erfaring i optælling af ynglefuglebestande. Derfor blev der sat et forløb i gang til oplæring af de tilmeldte, som har fået vejledning i felten på gruppeture, teoretisk undervisning og oplæring i brug af DOFbasen. Herudover har der været afholdt et skovcaretakerkursus for hele landet, det første af sin art i Danmark. Desuden er der oprettet en gruppe, som arbejder med opsætning af redekasser til vendehal, huldue og grå fluesnapper.

Fokus på 34 ynglefuglearter

I Gribskov yngler lidt over 100 forskellige fuglearter. Især må fremhæves de efter danske forhold betydelige bestande af rovfugle, krikand, hvinand, skovsneppe, svaleklire, huldue, lille flagspætte, sortspætte, rødtoppet fuglekonge og rødrygget tornskade samt skarvkolonien i Møllekrog. Fra 2004 til 2010 har Gribskovgruppen haft fokus på 34 ynglefuglearter i skoven. Flere af arterne er meget svære og tidskrævende at finde. Det er vanskeligt at vurdere, hvor stor fremgang der egentlig er på de forskellige arter, vi har optalt. Faktum er, at mange af bestandene bliver større år for år. Det kan skyldes, at vi har fået mere erfaring med at arbejde og finde fuglene i en svær og stor skov, og at vi arbejder mere målrettet og systematisk end ved tidligere tiders tællinger. Måske kan de kommende års arbejde i skoven give et bedre og mere nøjagtigt billede af bestandenes svingninger.

Krikanden har formentlig nydt godt af de mange genoprettede vådområder. Selv meget små vådområder med sjapvand har sit ynglepar. I Sandskredssøen, som er et af de store nyere vådområder, yngler 3 par. 2010 blev et rekordstort yngleår for arten med 20 par, hvor der tidligere kun har været få par. Denne rekord skal til dels også tilskrives det våde forår.

Hvepsevågen er en af de meget svære og tidskrævende ynglefugle at registrere. Det ser ud til, at arten har været stabil i de syv år, vi har registreret den i skoven. Der findes omkring 15 par i Gribskov. Det er dog langt fra hvert år, at hvepsevågerne har ynglesucces. Det skyldes formentlig kolde og våde forår og forsomre, hvor der er mangel på hvepse. Hvepsevågen benytter de samme områder med gammel løvskov og små skovmoser år efter år.

Duehøgen har det godt i Gribskov med 21-23 par. Måske er der tale om den tætteste bestand i Danmark. Trods meget skovning de seneste år holder duehøgen stadig stand med godt 20 par.

Der er dog en tendens til, at den meget skovning stresser rovfuglene, så de flytter meget rundt i skoven til nye reder. Derfor er det i disse år et noget større arbejde end tidligere at finde alle parrene.

Svaleklirens danske kerneområde

Svalekliren, denne spændende og sky skovvadfugl som indvandrede til Danmark i 1950'erne, har ynglet i Gribskov lige siden. Antallet af ynglepar har været ret stabilt gennem årene med omkring 15-20 par, der bruger stort set de samme fugtige og tætte skovmoser og områder år efter år. I 2010 registrerede Gribskovcaretakerne 28-

30 par, det højest registrerede antal nogensinde. Det høje antal skyldes formentlig det kolde og fugtige vejr i foråret og forsommeren, hvor der var meget vand ved de traditionelle biotoper for svaleklire. Ynglestederne er jævnt fordelt i skoven. Gribskov er det største og vigtigste yngleområde for svaleklire i Danmark.

Sortspætten har formentlig ynglet i Gribskov siden sidst i 1950'erne. Den blev dog først med sikkerhed fundet ynglende i 1966. Næsten lige siden har der været en stabil bestand på 12-17 par.

I 2009 dykkede bestanden af ukendte årsager til 3-6 par, men i 2010 gik det fremad igen med 6-10 par.

Vi har ingen ide om, hvorfor bestanden meget pludseligt gik drastisk tilbage. Et bud kunne være sygdom.

Lille flagspætte er en meget svær art at registrere og få styr på. Den blev første gang fundet ynglende i Gribskov i 1974. Siden 2004 er et stigende antal ynglefund gjort, og arten toppede foreløbig i 2010 med 17-19 par. Der er formentlig sket en fremgang for denne art, og der er nu tre områder i skoven med flere faste ynglepar.

Rødtoppet fuglekonge blev registreret i skoven første gang i 1968, og derefter er den set næsten årligt og også konstateret ynglende med års mellemrum frem til 2004. Fra de målrettede registreringer fra 2004 til 2010 er der bogført op til 12 ynglepar på en sæson. Typisk ses og yngler den 2-3 sæsoner på samme sted for derefter at dukke op et nyt sted, hvor den så igen bliver i 2-3 sæsoner.

Rødrygget tornskade er en af de arter, der er bedst undersøgt i skoven. Tornskaden har haft en god og sund bestand siden de første optællinger i 1978-79, hvor der skønnedes at være 90 par. De nuværende optællinger er nøjagtige, idet der både bliver talt reder og par med udføjne unger. Fra 2004 til 2010 er et stadigt større antal par registreret. Det toppede i 2009 med 133-135 par. Det ser ud til, at rødrygget tornskade stortrives i skoven, hvor der er rigelige mængder af store insekter, firben og mus. Tornskaden tager mange mus især i fugtige og kølige perioder. På optimale varme og soleksponerede skovenge og rydninger danner den næsten små kolonier. Op til 14 par er talt på en god stor og egnet skoveng, hvor rederne kan ligge med 50 meters afstand. Ynglesuccesen er stor, og der ses op til 6 udføjne unger pr. par under normale forhold.

Natuglen er en almindelig ynglefugl i Danmarks ældste skov, Gribskov. Her er en af skovens ugler fotograferet tidligt om morgenen 10. juni 2007 ved Dronningens Bøge i Nødebo. Foto: Per Ekberg Pedersen.

Skovens sjældne ynglefugle

Rød glente blev fundet ynglende i Gribskov i 2007 efter 100 års fravær i Nordsjælland. Den har ynglet fast i skoven lige siden, og i 2010 blev der registreret 2 par.

Fiskeørn: I 2008 blev der konstateret et ynglepar af denne i Danmark sjældne ynglefugl. Parret byggede rede i en topknækket ædelgran. Af ukendte årsager opgav parret senere på sommeren.

Derudover er det et fast indslag med oversomrende fiskeørne i Gribskov-området. De bedste år er der set 6-8 fugle.

Isfuglen har ynglet med jævne mellemrum i skoven siden 1970'erne. Dog har den siden 2000 ynglet fast med 1-5 par.

Vendehals: Ynglede fra 1970'erne til 1994 med 5-8 par, hvorefter den forsvandt som ynglefugl.

I 2010 blev der igen registreret vendehals i skoven. Tre territoriehævdende fugle opholdt sig forskellige steder i skoven. Et redekasseprojekt er sat i gang af en gruppe caretakere.

Denne spætiefugl er måske på vej tilbage.

Natravn: Har tidligere ynglet med flere par i skoven. Sidste gang var i 1993.

De seneste år er der opstået flere egnede lysninger og overdrev ved fældninger, dog uden at vi har fundet

natravnen ynglende.

Bjergvipstjert: 2 par fik unger i 2008 og 2009. Ellers kun fundet ynglende i 1974 og 1995.

Lille fluesnapper: Har ynglet med sikkerhed to gange. Ellers er enlige syngende hanner jævnligt hørt i skoven.

Hvidhalset fluesnapper: I 1986 dannede en han par med en broget fluesnapper hun, og de fik 7 unger på vingerne. De seneste år er der set og hørt tre syngende hanner af denne sjældne fluesnapper.

Nøddekrige: Har i varierende antal jævnligt ynglet siden 1968, senest i 2009 med 1-2 par.

Trane: De seneste år har flere traner vist interesse for skoven. I 2010 var der indtil flere par. Særligt et par havde yngleadfærd. Hvis Naturstyrelsen sørger for de rette betingelser og en god beskyttelse af tranen, er den sandsynlig som ny ynglefugl.

Gribskov vil i fremtiden sikkert forandre sig mindst lige så meget, som den har gjort indtil nu.

Forhåbentlig bliver der genskabt mange nye vådområder, og ikke mindst er der håb om en noget bedre skov med flere gamle træer og mere dødt ved, så vi kan bibeholde de eksisterende og få endnu flere ynglefugle.

For Gribskovgruppen bliver der fortsat meget at foretage sig i skovområdet. Ikke mindst hvis Gribskov bliver kerneområde i Nationalparken Kongernes Nordsjælland. Det vil give en del arbejde med at udpege og beskytte skovens følsomme og bedste natur- og fugleområder, så vi kan friholde de vigtigste områder for det formentlige noget større publikumspres, der ville komme i Gribskov, hvis Kongernes Nordsjælland bliver en realitet.

Kortet viser Gribskoves forskellige områder. Nedenfor kan du læse beskrivelser af områderne.

Stenholt Indelukke og Odderdams Enge (mørkeblå markeing på kortet)

Stor lysåben kreaturafræsset skoveng omgivet af ældre blandet løvskov med flere væld-prægede sumpskove. Alsiddig flora og flere fåtallige sommerfuglearter. Dette område er nok det fineste og mest fuglerige område i Gribskov. Altid et besøg værd. Her er registreret over 80 ynglefuglearter, blandt andet fire vadefuglearter og fire spættearter. Rødrygget tornskade har her sin største og tætteste bestand i skoven. Det sidste sted i Gribskov, hvor vendealsen har ynglet og måske er på vej tilbage. Duehøg og hvepsevåge yngler og ses hyppigt over området. Flodsanger er hørt syngende fire gange. Lille fluesnapper har ynglet tæt på området. I vinterhalvåret er der set høgeugle og spurveugle. Kongeørnen rastede et efterår på Odderdamsengen et par dage.

Hessemoseområdet sydvest for Mårum (gul markering på kortet)

Dette store område indeholder mange naturtyper. Flere arealer er udlagt til urørt skov med gamle ege og bøge. Her findes skovmoser, lysåbne kreaturafræsede skovenge og retablerede vådområder. Spændende og fuglerigt terræn. Der er en stor bestand af rødrygget tornskade, flere par lille flagspætte, svaleklire, sortspætte, ravn, duehøg samt hvepsevåge.

Sandskredssøen og Ulvedalssletten (lilla markering på kortet)

Ligger midt i Gribskov og har tidligere været tæt bevokset med rødgraner. Nu er en meget stor del af rødgranområdet fældet. Her ligger Sandskredssøen omgivet af et stort bakket og lysåbent overdrev. Området ligger smukt i centrum af skoven. Ved søen yngler troldand, hvinand, krikand, lille lappedykker, grågås

og svaleklire. Det er et af de sikre steder for oversomrende fiskeørne. Også en sikker lokalitet for fouragerende sortspætte.

Mårum Enghave (brun markering på kortet)

Ynglefugle: lille lappedykker, krikand, hvinand, svaleklire, hvepsevåge, duehøg, ravn, sortspætte, lille flagspætte, rødrygget tornskade.

Stenholt Møllekrog (rød markering på kortet)

Her ligger en skarvkoloni, der i 2005 talte 676 ynglepar. Siden er kolonien reduceret til under 500 par. I området yngler også duehøg, hvepsevåge, skovsneppe, svaleklire, lille flagspætte og ravn.

Maglemose Haragerhegn (lyseblå markering på kortet)

Ynglefugle: Lille lappedykker, grågås, krikand, hvinand, duehøg, hvepsevåge, vandrikse, svaleklire, skovsneppe, lille flagspætte og broget fluesnapper. De seneste to år er der set hvidhalset fluesnapper i området.

Dronningens Bøge (grå markering på kortet)

Ynglefugle: Lille lappedykker, hvinand, troldand, huldue, grå og broget fluesnapper, misteldrossel, korttået træløber, rødrygget tornskade og isfugl.

Området omkring Gribsø (lysegrøn markering på kortet)

Ynglefugle: Lille lappedykker, hvinand, krikand, hvepsevåge, duehøg, svaleklire, skovsneppe, huldue, sortspætte, misteldrossel, rødrygget tornskade, rødtoppet fuglekonge.

Det hører til sjældenhederne at komme i næskontakt med skovsnepens unger. Foto: Per Ekberg Pedersen

 Dato:
01. 04. 2011

 Skrevet af:
Per Ekberg

 Fotos af:
Per Ekberg
Naturstyrelsen

 Emner:
LOKALITETER

 Tags:
GRIBSKOV, YNGLEFUGLE

